

MOCIÓ EN CONTRA DE LA REFORMA LABORAL IMPOSADA PEL GOVERN DE L'ESTAT

El nostre país viu immers en una profunda crisi econòmica que té les seves causes en la fallida del sistema financer. Una de les conseqüències més dures que té aquesta gravíssima situació que travessa la nostra economia és la destrucció d'ocupació, que ja ha arribat a cotes històriques a Espanya i a Catalunya. Les polítiques contra el dèficit que s'imposen des de la Comissió Europea, el Banc Central Europeu i el Fons Monetari Internacional, estan afectant greument els elements fonamentals del nostre model d'estat del benestar. L'aplicació de retallades pressupostàries a l'educació i a la sanitat públiques, així com la reducció radical de la despesa social que dóna cobertura, principalment, a la població més humil i a aquells que han perdut la seva feina, està ampliant l'escletxa social, amenaçant seriosament la cohesió social al nostre país.

En aquest context d'elevadíssima taxa d'atur, retallades de serveis públics i pressió sobre les condicions de treball en el si de les empreses, el Govern central ha aprovat per decret la reforma laboral més regressiva de la història democràtica a Espanya. Una reforma que significa un enorme retrocés en matèria de drets i condicions laborals en el nostre país. Sota l'excusa de trobar mecanismes per a la reactivació de la contractació a la nostra economia, el Govern de l'Estat ha imposat una reforma laboral que instaura de facto l'acomiadament lliure i amb 20 dies d'indemnització. És una reforma que permet a les empreses impulsar expedients de regulació d'ocupació sense l'aprovació de l'Administració pública, com era fins ara. La reforma, bonifica els empresaris per la contractació de treballadors sense cap mena de seguretat en la seva continuïtat en el lloc de treball amb un 50% del seva prestació d'atur, amb la qual cosa els que hagin exhaurit la prestació seran difícilment contractables. Aquesta reforma imposada també dóna un greu cop la negociació col·lectiva, col·locant el conveni d'empresa com a principal referència, per sobre dels convenis sectorials i territorials, i

deixant en situació de màxima feblesa els treballadors i les treballadores de les empreses petites i mitjanes.

En un moment d'inseguretats i manca de confiança en el futur, les mesures que s'han pres introdueixen encara més incertesa en l'economia precaritzant al límit les relacions laborals. De res ha servit el fracàs absolut de la reforma laboral del 2010, que fins al moment ha generat més d'un milió d'aturats nous, ni tampoc la constatació que en temps de recessió econòmica cal estimular la demanda interna i que això no es fa precaritzant les condicions del treball, sinó garantint la qualitat en la contractació, mantenint el poder adquisitiu dels salaris i assegurant l'accés al crèdit de les empreses i les famílies.

Els ajuntaments, sensors privilegiats de les necessitats i les angoixes dels nostres ciutadans i ciutadanes; referència principal en matèria de cobertura social d'aquelles persones que més pateixen la crisi econòmica i les seves conseqüències i altaveus de les aspiracions fonamentals de les nostres ciutats i viles, demanem al Govern central que:

1.- Interpreti el rebuig social generalitzat que ha provocat l'aprovació de la reforma laboral que va entrar en vigor dissabte 12 de febrer de 2012 i,

2.- Convoqui la mesa del diàleg social per obrir un procés de negociació amb els agents socials i econòmics per tal de reorientar la reforma laboral, perquè impulsi la contractació veritablement estable i de qualitat; per assegurar la incorporació al mercat laboral de treballadors a l'atur i fer passes en la direcció de transformar el nostre model competitiu.

3.- Afronti la necessitat d'enfortir els serveis públics com a garants de drets i cohesió social en uns moments en què gairebé el 30% de la població aturada ja no rep cap mena de prestació ni subsidi per desocupació.

4.- Que d'una vegada es compleixin els compromisos adquirits després de l'entrada en vigor del nou Estatut de Catalunya entre el Govern de l'Estat i el Govern de la Generalitat en matèria de finançament, i que permetria evitar l'ofegament de la capacitat econòmica de les administracions catalanes.